

Det, der bestaar

Bor Guds Ord bestaar evindeligt. (E. 40, 8.)

Det sjette Bud.

Du maa ikke bedrive Hor. 2 Mos. 20, 14.

1. Egteskabs Stiftelse.

Og Gud skabte Mennesket i sit Billede, han skabte det i Guds Billede; Mand og Kvinde skabte han dem. 1 Mos. 1, 27.

Alle Vegne paa Jorden forekommer Mennesket som Mand og Kvinde, og i omtrent lige Antal; og saadan har Forholdet altid vaeret. Virkeligheden sparer altsaa godt til de ovenfor anførte Ord af Moses om Menneskets Skabelse: „Mand og Kvinde skabte han dem.“

Og at Mand og Kvinde ikke blot er skabt til at leve ved Siden af hinanden, men for at leve sammen, det viser de folgende Ord: „Og Gud velsignede dem og sagde til dem: Vorden frugtbare og mangfoldige, og opfyld Jorden, og gævre eder den underdanig“ osv. (B. 28).

Og disse Ord gælder Forholdet for Samfundet. Forholdet mellem Mand og Kvinde er bestemt fra Skabelsen af og har Guds fulde Velbehag. Menneskefiliens Forplantelse, Fortættelse og Udbredelse er af Gud bundet til Samfundet mellem Mand og Kvinde.

Det er dette Samfundets rette Karakter og Orden, det sjette Bud varner om; saadan maa vi se paa det. Det sjette Bud varner, som vi paaviste, om mit og min Kærlige Liv; det sjette Bud varner om det Forhold, som Menneskelivet er bestemt til at udgaa fra, det varner om Egteskabet.

Naar Budet har den Ordlyd det har: „Du maa ikke bedrive Hor“, saa betyder det egentlig: Du maa ikke begaa Egteskabsbrud, og det vil saa ikke blot sige, at de, der lever i Egteskab, ikke maa vaere utro eller løslagte, men tillige, at ingen, gift eller ugift, maa gaa uden om eller forbyrde Guds oprindelige Orden for Samfundet mellem Mand og Kvinde.

Og færlig Ordet, du maa ikke vifer, at Menneskene paa den Tid, Budet blev givet, gif uden om og forbyrrede dette Forhold, denne Guds Orden, og det gjaldt ikke blot Gødningsfolk men tillige Israels. Lad os nu, hvad Egteskabets Stiftelse eller Indgaaelse angaar, se paa et Ord af Paulus. Han skriver til Menigheden i Thessalonika: „Dette er Guds Vilje, eders Helhedsønske, at I afholde eder fra Helligheds og Værelse, ikke i libenslægtelig Begær som Gødningsfolk, der ikke kende Gud.“ (1 Thess. 4, 3-5.)

I den ældre danske Overfættelse hed det: „befidde thi Regeme i Helligheds og Værelse i Stedet for vinder sig sin egen Gustru i Helligheds og Værelse.“

Stedet er vanskeligt at overfætte. Men ikke alene stoler vi paa Overfættelsen; men vi har underkastet det, saa godt vi formaar, og saa er der Autoriteter, som den nye Overfættelse fatter sig til.

Den bekendte, men for flere Aar siden afdøde norske Prof. F. B. Ruge oversætter Stedet saaledes: „Dette er nemlig Guds Vilje, eders Hellighedsønske: at I afholde eder fra Horeri; at enhver af eder ved at vinde sig sin egen Gustru, i Helligheds og Værelse, ikke i libenslægtelig Begær som Gødningsfolk, der ikke kende Gud.“

Saa skal vi anse en Engländer, som har givet os en forholdsvis fri Overfættelse af Atestamentet i almindelighed. Det er James Moffatt, D. D., D. Litt., Professor i nytestamentlig Græsk og Egegefe i Oxford. Han oversætter: „It is God's will that you should be chaste, that you should abstain from sexual vice, that each of you should learn to take a wife for himself chaste and honorably, not to gratify sensual passion like the Gentiles in their ignorance of God.“

Naar vi altsaa gaar ud fra, at den nye Overfættelse er rigtig, saa faar vi den forklarelse af Paulus's Ord, at han mener, det er i sin gode Orden, at en Mand søger sig en Gustru, men han maa ikke vinde hende paa bedesl Vis, ad Utugtens Vej, men skal vinde hende i Helligheds og Værelse.

Vi lægger Mærke til, at han lægger Vægten paa det „positive“ i Budet eller paa det, vi skal, og det er sikkert den eneste sikre Vej til at undgaa det, vi ikke maa eller det, som forbydes.

Ruthers Ord „lyst og tugtigt i Ord og Gerninger“ stemmer godt overens med det anførte Ord af Paulus; thi derfor der af unge Mennesker føres en lyst og tugtigt Vandel i Ord og Gerninger, saa vil de ikke ad Utugtens Vej søge sig en Gustru.

Moblat — hvo kan maale Døden eller Bredden af de Overtrædelser af det sjette Bud eller af de forskellige Egteskaber, der blev følgende af Utugtens og Utugt i Ord og Værelse?

Men lad os nu give Paulus's Ord om at vinde sig sin egen Gustru i Helligheds og Værelse nære Anvendelse paa Indgaaelse af Egteskab.

Det er en kendt Sag, at der i dette Land forefalder jærgelig mange Egteskabs-Skilmisjer; hvori kan det have sin Grund? Der tales saa lidt om Skærpelse af Lovene, saa det gøres vanskeliggere at faa Skilmisjer, men det rammer ikke Omdets Rod. Vi søger os overbevisning om, at Raaragen til de gubpige Skilmisjer maa søges i etfindig Stiftelse af Egteskabet.

Hvor ofte vindes ikke Gustruen eller Egtemagen netop ad Utugtens Vej eller i Begærings Brønde som Gødningsfolk, der ikke kende Gud? Skal vi derfor give et Raad med Gensyn til Egteskabs-Stiftelse, saa skal det være dette: Bind dig, som den, der kender Gud og vil have ham med paa Raad, din Egteskabs i Helligheds og Værelse. Det skal sikkert hjælpe til at give Egteskabet Hælsed, Varighed og Lykke.

Thi vindes Egtemagen paa den Maade, saa raader Besindet ikke; men saa toges haade agte Kærlighed og fornuftige Gensyn med paa Raad. Eml. Augsb. Konf. Art. 18.8. Ord om at tage en Gustru.

Hør.

Nogle Nutaarstanker til Eftertanke.

„De, som arbejde i Hor.“ Es. 19, 9.

„Vinklaedet er de helliges Døder.“ Mat. 19, 8.

Med Gensyn til Overfættelsen, hvi man paa, at Bogstavet „a“ har baade en „luffet“ og en „aa-ben“ Lyd. Her er det af den sidste Slags, altsaa ikke „hor“ d. er: at høre, men Hor, Bekken Hor.

Høren, denne vigtige og nyttige Plante, omtales ogsaa enkelte Steder i den hellige Skrift. Men i vore Opbyggelsesbøger fæmes jeg ikke, at jeg nogen Sinde har loft noget om den eller endog blot fæet den navn, uden et Sted, nemlig i Scribes „Sjælskat“. Og dette Sted har jeg ikke ved Haanden, saa jeg kan sige det efter; men han kalder Høren omtrent saadan: „Køindernes allerfæreste Martyr“, fordi den altid faar en haard Behandling. Muligvis er det en folkelig Talemaade, den ærede Forfatter anseer.

Paa min Hædes, Høn, dyrkedes Høren meget almindeligt, baade for Hæsets men dog især for Straaets, eller som det kaldes i Job 24, 6. Hørfættene. Jeg kender der fra baade Høren og dens Behandling og kan godt forstaa Scribes Ord derom.

Lad os betragte denne gamle, vigtige og brugbare Kulturplante, der har spillet og spiller den Dag i Dag en betydelig Rolle i Menneskelivet; Høren har haft stor Betydning angaaende det Spørgsmaal: „Gvorned skal vi flæde os?“

Naar Høren er faet, ja saa skal den hverts „gypes“ eller „kultiveres“, men ligger stille hen og gror af „Simlens Dug og Jordens Fædme.“ Dens Stængel bliver haard og ujselig; Bladene er luftegrønne og blomstene blig og blaa som Violene. Hørfættene (Kværlene) er runde og indeholder flere Fæs, der er brune og glinsende og rige paa Olie. Ved Rodningen bliver hele Planten luftebrun.

Saa langt og saalænge har Høren haft det godt. Men nu bliver det forbi med de gode Dage, nu skal den til at være „Martyr“ som Scribes Ord lyder.

Eder Bønningen kommer Læredet i en stærk Dug for at tvættede og rensede, hvorefter det lægges paa Vægepladsen paa Søndens Løfte eller paa Vægeens Hær, hvor det i temmelig lang Tid maa taale Sol og Regn, Kroft og Blæst til det bliver bleget ganske hvidt og smukt.

Er Bøgningen tilfredsstillende kommer Læredet under Saffen for at tilfættede, og Stærkerne maa nu taale Sting paa Sting af den stærke Raal. Er Svingningen færdig, kan de forfærdige Mødningsstykker bæres under Livets forfættelige Forhold.

— At mange af disse Virksomheder med Høren i Nutiden foretages med Maskine, lader jeg her ude af Betragtning. Jeg har kun omtalt Hørfættens Fremgangsmaade.

at skulle rives op af Jorden paa den Maade!

Det næste for Høren bliver ikke lettere. Naar Kærlenerne er paa den tørre og vrede, saa kommer Tærkning. Slag i Slag slaar Væjlen paa Høren for at tærke Færet af den: eller rives Færfættene af paa en Hørfætte, et Medfætt med lange spidde Tænder paa. Stilk og Fæs, som har vokset sammen paa Høren maa flækkes, eller kan ingen af Delene naa sin Bestemmelse. Her hjælper ingen „Kære Mutter“. Den maa taale Slag og Nift, om det aldrig er saa smerteligt.

„Er man dermed færdig?“ spørger Høren. Færdig! Lad os nu først saa begynde. Nu i Lag med Høren's Hødnings. Den stive Hørfætt skal destrueres; den maa igennem en Forraadningsproces, Ritet og Planteferterne maa ødelægges, saa Væjlen, Tæverne kan flækkes fra det haarde Straa. Rødnungen foregaar enten ved at Høren ligger spredt paa Agerjorden Nat og Dag om Efteraaret i nogle Uger, eller ved at den i en Bunkel under Vægt sænkes ned i en vandfyldt Mergelgrav eller Løsegrav, hvor den henligger til Forraadningsprocessen har grebet saadan om sig, at den stive Stængel kan brødes og airives.

Naar Høren efter Rødnungen er tørrer noget og vejret, maa den ned i en. Der graves en Grac paa omtr. 6 Alens Længde, 3 Alens Døbde og 1 Alens Brede, i hvis Bund der lægges en stærk Tid, og over dens Høj og Løer føres Hørfættene og maa ligge der til de sprøge og fæne af Høden fra Vælet.

Nu begynder Brægnungen, og hvilken Tortur for den arme Hør. Naanduld efter Naanduld af den lægges i Hørfætt, et Redfætt med tre stærke Røse fornedet og to foroven, fæstgjort i den ene Ende, saa den kan vippe, og med Vægt i den anden Ende af en stærk Mand's Høje Naand openaa, og i denne Pine og Klemme brødes og bruges Hørfættene i tusinde Stumper og Stykker, hvoraf en Del falder i Stærkebunken og en anden Del bliver liddende til videre Eksperiment. Men er det ikke en Behandlingsmaade, der næsten kan minde os om Infektionens!

Ja vist er det et helt Martyrium; men Ender er ikke endaa. Nu kommer Skættningen, som foregaar paa Raffine hos Hørfættene, eller af private Folk med Skættfætt, hvorpaa den brøgedes Hør lægges og bearbejdes med Skættelen, et brett, stærkt Redfætt af Vægetræ med Naandtag, og Skættfætt, nemlig Staller af Stængelen og Steden af Hørfættene, falder i Bunker paa Gulvet. Men alt imedens bliver den stættels Hør blødere og renere og nærmere sig den brugbare Stand. Dog er den ikke færdig.

Nu kommer Høglungen. Hørfættene er et Stykke af mange spidde, blanke Staaanaale, sat fast i et jern- eller tinnbeslaet Bræt, hvorigennem Hørfættene fætted og rives til alle Stæver, Blaar og andet Affald er borte. Efter en saadan grundig Gennemhøgning bliver Hørfættene silkebløde, rene og fine.

Endelig kan Spinderrættene tage fat. De fine Stæver trækkes ud i hele deres Længde og spindes og snoes paa Hof og Ten til Raad, som i Nægler leveres Ræverne, der spoler det og væver Læredet deraf. Men det gaar ikke let til. Paa Bæven slaar han Slag i Slag paa Rædrene saa det ryster i baade Næt og Rædegang i Bæv og Bæverfætt. Men jo flere og haardere Slag, desto fætttere og stærkere Linned.

Efter Bævningen kommer Læredet i en stærk Dug for at tvættede og rensede, hvorefter det lægges paa Vægepladsen paa Søndens Løfte eller paa Vægeens Hær, hvor det i temmelig lang Tid maa taale Sol og Regn, Kroft og Blæst til det bliver bleget ganske hvidt og smukt.

Er Bøgningen tilfredsstillende kommer Læredet under Saffen for at tilfættede, og Stærkerne maa nu taale Sting paa Sting af den stærke Raal. Er Svingningen færdig, kan de forfærdige Mødningsstykker bæres under Livets forfættelige Forhold.

— At mange af disse Virksomheder med Høren i Nutiden foretages med Maskine, lader jeg her ude af Betragtning. Jeg har kun omtalt Hørfættens Fremgangsmaade.

Men hvad med alt dette? Jeg mener at dette Høren's „Marty-

rium“ kan nok lære os noget. Skal vi lære Visdom af Høren og Markens Vilje, saa kan vi ogsaa læse deres og belæres af Høren og den Behandling, den faar, som ogsaa bedre. „Vær vor Hørfætt og Raade, som han fører sine paa“. Det kan ogsaa Høren hjælpe os til at lære. Den kan nok minde os om „det fære Kors“, vi maa bære, de Trængsler, vi maa igennem for at gaa ind i Himmelen. Gud maa føre sit Folk gennem mange Smertier og Prøvelser og ofte behandle det haardt, for at saa det flædt det rene, hvide Linned, som er de helliges Døder. Det gaar ikke saa let til at faa denne Dragt færdig. Det er et højt Maal: „at blive Fætt lig“, altsaa fuldkommen lige som vor himmelske Fæder er fuldkommen.

Er vi ved Daabens Raade og ved Mandens og Ordets Indflydelse i Forjættelses og Trængs Stand, ingen samme er fætt ved en mere jævn og lempelig Overgang eller ved en brat og stærk Omvendelse, bløvere ruffede op af vor naturlige Jordbund og lært at sige „Hør, Berden, Fætt, jeg fætted længer at være din Fætt“, saa er man dog ikke færdig. Nej vor Hellighedsønske er kun begyndt, er kun i sin Borden; det nu Liv skal vokse, det begynder Vætt fortætted og fuldkendte, og her er det Trængslerne gør deres Nætt. „Stude jeg en Kristen være uden Kristi Kors at bætt?“ Evangeliet uden Vættelse hører Simlen til; Videlse uden Evangeliet hører Høvede til, den Evangeliet med Videlse hører dette Liv til,“ er det lagt. Det var dette, som Høren Hørfættgaard altid nær ogsaa i det fættelige Arbejde: Kristendommen er Videlse!

Naar Høren til nogle af de troende, som Skriften fortæller om, Tætt paa Abraham. Det „ruffede“ i ham og fættede Røse og Trængsel, da det led til ham: „Drag bort fra din Fæders Hus til et Land, som jeg vil vise dig.“ Li-gelaa i Moses, da han maatte forlætte sig Egeptens Vætted og vægte at lide ondt med Guds Folk. Det samme var Tilfætted med Hørfætt Disciple, de maatte forlade alt for at følge Pro-fætteten fra Nazaret.

Hørfætt maatte gennem store Trængsler — kald den Trængsel — for at blive beriet fra sin Egeftættelighed, sit Gvornod og andet daarlætt.

Jakob maatte taale en haard Tid og „brødes“ og „brages“ i Randfættelighed, Arbejde, Sorg og Sjælsangst for at faa sin gamle Natur brudt og brætted, saa hans Naavn kunde blive Israels Stampe.

David, Jeremias, Peter og Løther blev baade „fættede“ og „aennemhøgled“ før de blev „Mætt efter Guds Hørfætt“, der kunde bruges i deres store og vefættelættelige Gerning for Høren's Folk og Menighed.

Paulus maatte taale baade „Slag“ og „Nift“ og „Sting“, baade Kors og stærke Trængsler for rigtigt at lære, at „Guds Kraft fuldkendte i Mættelætted.“

Og Jøh. Vevinsen maatte lære at songe:

Ja her skal Guldet staa sin Prøve, det renses langsomt — ei i Spring; deri du maa dig dagligt øve: at være ingen, ingen Ting.

Og derfor det nye Aar skal bringe dig og mig noget af dette fære, som her er paa Tale: An-fættelætted, Prøvelætted, Sygdom, Sorg, Vættelætted, Stættelætted, Nederlag o. l. g. Iaa lad os ved Guds Raade dog ikke tabe Rodet, men bede, tro og befættede, at det er Høren, som ved Trængslerne „brager“, „stærker“ og „hættler“ og for at maatte høre og finde Fættelætted. Lad saa Satan fætted, hvad man er saa bange for nu til Dags.

Jeg tror nok, at Pastor Vættgaard har en fære Arbejdsmaalt, saa du gør vel i at fættede ham.

Saa langt Prættedbroderen. Maa-iffe vil du sige, at hans Brev vift bærer Mærke af lokale Forhold. Kan saa være. Men det lokale i dette Tilfætted er vist let at finde Sættelætted til andre Stætted. Og Tilfætted er nok i al sin Almindelætted saaledes, at vi kan vente at baade „Hørfætt“, „Stættelætted“ og „Høgtelætted“ kommer i Brug iblandt os i den forenede Kirke i det kommende Aar. Menighedens Hørfætt har sin Kættelætted i sin Naand, og han vil gennemføre sin Vø. Naand du og jeg befættede at være Hørfætt og ikke Kættelætted!

Vættelætted Nutaarstættelætted til Vættelætted.

Gaar Marius Hansen.

og saa Tortur og Død for det gamle. Lad os gøre trofast Brug af Kirkens Raademidler, at vi som „reformerte“ Mennesker kan holde fast med Gud og glædes med hans Folk over Høren's Gerning.

Og saa angaaende vor fættelige og missionerende Arbejde i Reformationsmindbearet og fremdeles „Maalet er Sjælenes Fættelætted“ Mon det staaer os alle tilfættelætted klart for Hørfætt? Det var nok gamle Grundtætted, der i sin Tid spurgt: „Skal den luftefætted Reformations fortætted i Danmark?“ Vi kan vift med god Grund spørge ligelaa angaaende vor Kirke og Folk i Amerika, paa New Zealand og i Australien. Vi betragter nok Reformationsen altfor meget som noget afsluttet. Det er den ganske vift og fære fra en vis Side fætt, men betragtet som en Vættelætted, der skal fortætted i nye Vættelætted, Omvendelser og Reformationsen fættelætted ikke afsluttet, men skal fremmes og fornyes, om den ikke skal tabe sig i Landet eller fornyes og fornyes i former uden Livsindhold.

Høren kan utvivlsomt have stor Grund til at sige til Reformationsens Kirke: „Hør har dette imod dig, at du har forladt din første Kættelætted!“ Denne Vættelætted vil vift og fære ramme os. Mon „den første Brand“ ikke er ved at sluffe? Er der den samme Vættelætted iblandt os i den forenede Kirke, som den forud var og brætted mellem „de Udtraadte“ i Kirke-fættelætted og „de Udflittet“ i Nord-fættelætted? Er der? Er der? Jeg lader Svættelætted staa aabent. Lad os befættede det for Guds Naavn.

Høren for Slendrian ligger altid nær ogsaa i det fættelige Arbejde, især naar det vdrer Apparat er kommen nogenlunde i Stytted. „Men af, en anden Vej man vætted sig af vandte, som er mere magelætted.“

Det er saa almindelætted i Indberetning til Menighedensmøder, Nøttelættedsmøder, Samfundsmøder, Misfættelættedsmøder at høre, at der arbejdes med Trofætted over hele Vættelætted, at der er fære Enighed mellem Menighed og Prættelætted, at der vdrer gode Gætted, at Indtættelætted-fættelætted fætted jættelætted o. f. v., o. f. v., og det kan være godt saa langt det varer; men lad os ikke glemme, at der kan fættede sig megen Slendrian, Vætted og „Stættelætted“ sig lige med Vætted under Indberetninger og Atfætted.

For for Tid siden fætted en fære Prættedbroder til mig: „Berden, ja Kirken, bliver mig fremmed. Den frættelætted Mvord og Kristi Naand og Sind forfætted mer og mer. Mit Hørfætt søger og bløder over Tilfætted. Mit Folk vil ikke famles om Guds Ord; saa fære man af og famles om Gvæl og Gvættelætted for at drage Ungdommen. Der lætted nogle Bætted af Bibelen, for som Vættelætted. Vætted fætted, at „Lage Hætted af for vor Hørfætt“, og derefter fære man Gætted løs. Na, hvad skal der dog blive af Folk og Ungdom, som opbrages i Kirken paa den Maade. Na, du har Nætt, Broder! vi trætted til en Naanddaab og Naand-fætted. Men det vætted og vætted, at man vil ikke vide noget om sin Naand. De gamle Lætted, som var i Danmark, da Trofætted fætted i Kroft og holdt sig fætted paa Prættedfætted og Salmefætted, kommer vift igen herovre, hvis Høren ikke forbarmer sig over os; Thi Nætted maa jo ikke vdrer sig; Tætted om Jesus maa tie. „Den driver Folk bort“, fætted man. Gvættelætted Forandring fætted vi først begynde at arbejtted! Men det gamle Guds Ord er det samme og giver Lyd og Trøst. Vætted der dog nogen, der kunde og vdrer fortætted vor Folk det med Naandens Vættelætted og Naand, saa det maatte høre og finde Fættelætted. Lad saa Satan fætted, hvad man er saa bange for nu til Dags.

Jeg tror nok, at Pastor Vættgaard har en fære Arbejdsmaalt, saa du gør vel i at fættede ham.

Saa langt Prættedbroderen. Maa-iffe vil du sige, at hans Brev vift bærer Mærke af lokale Forhold. Kan saa være. Men det lokale i dette Tilfætted er vist let at finde Sættelætted til andre Stætted. Og Tilfætted er nok i al sin Almindelætted saaledes, at vi kan vente at baade „Hørfætt“, „Stættelætted“ og „Høgtelætted“ kommer i Brug iblandt os i den forenede Kirke i det kommende Aar. Menighedens Hørfætt har sin Kættelætted i sin Naand, og han vil gennemføre sin Vø. Naand du og jeg befættede at være Hørfætt og ikke Kættelætted!

Vættelætted Nutaarstættelætted til Vættelætted.

Gaar Marius Hansen.

Canada's liberale Tilbud af Gvættelætted til Sættelætted. 160 ACRE FARMS IN WESTERN CANADA FREE. Cy Nelson's "Ranch" nær Helena, en af de bedste "Stock Farms" i Staten; 300 Acres af vdrket Engjord; 1000 Tommer Vand fra Beaver Aavn; 125 Stk. "Herford Grade Cattle"; 20 Stk. Arbejds- og Rideheste. Høttelætted Inventar til \$25,000. Frem Tættelætted komant og Resten paa lette Vættelætted. PIONEER REALTY CO., Inc. F. W. Lingquist, Pres. 32 West 6th Ave., HELENA, MONT.

SOUTHERN MINNESOTA. — For Sale — 240 acre improved farm in the oldest Scandinavian settlement in Southern Minnesota. 4 1/2 miles from Kenyon. Good house, barn, silo, orchard, wells, granary, corn crib and other buildings. Write for free map of Minnesota also description and price of this farm bargain. — O. B. STRAND, Kenyon, Minn.

TIL SALG. Cy Nelson's "Ranch" nær Helena, en af de bedste "Stock Farms" i Staten; 300 Acres af vdrket Engjord; 1000 Tommer Vand fra Beaver Aavn; 125 Stk. "Herford Grade Cattle"; 20 Stk. Arbejds- og Rideheste. Høttelætted Inventar til \$25,000. Frem Tættelætted komant og Resten paa lette Vættelætted. PIONEER REALTY CO., Inc. F. W. Lingquist, Pres. 32 West 6th Ave., HELENA, MONT.

ROSEBUD OG HVEDEBELTE. Vi har 125,000 Acre i mindre og større Stykker Jord til Priser varierende fra \$7 til \$40 pr. Acre, nær Fragtstationerne Forsythe, Rosebud og Cartersville. Homesteads located. Reference: — Bank of Commerce, Forsyth, Montana. Skriv efter Oplysninger etc. HANSON & ZOLLER, Forsyth, Montana.

Illustrated History of our Country — Done to Date — Story of the American People written by master historians. This great history should be found in every American home and it should be read by every American citizen whether native or naturalized. Four splendid volumes, full library size. Clear Print, Cloth bound. Price — while they last — only \$2.50 postpaid. Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Shakespeare og Bibelen. Af S. P. Hansen. Som man vil vide har der i den engelske litteratur vdrer nemlig vætted holdt store Fættelætted i Anledning af Tredundredaaret for Shakespeares Dødt. Og med god Grund; thi Shakespeare tager os ikke blot for sin Samtid, men ogsaa over de fleste Digtere i ældre og navnlig nyere Tid baade i Retning af overlegen Fættelætted og Menneskefættelætted, i hvilken sidste Henseende han sikkert kan siges at være uovertrætted, saa vel vdrer det sig, at han fætted det menneskefætted med dets dybe Grunde og mørke Angang. Derfor har han stætted været en vdrer Lætted og selv de stærke Hætted og det ikke blot Digtere og Historikere, men ogsaa Teologer, fære indrømmet, hvor stort Udbytted de har haft af Studiet af Shakespeares Vættelætted. Dr. John Sharp, der lætted paa Dronning Annas Tid, skriver saaledes: Bibelen og Shakespeare har gjort mig til Erkebiskop af Dorset. Naar Shakespeare tager saa høtted op, navnlig i Kættelætted til det menneskefætted, saa fære det uden Tvivl i nye Forbindelse med hans indgaaende Kættelætted til den hellige Skrift. Og naar det har været Tvivl underkastet, hvortid han har indtætted Kættelætted til den klassiske Litteratur, saa har den hellige Skrift ikke blot ganske simpelt været ham en Erstatning, men meget mere, en Hætted, hvorfætted han har søgt i fætted Naand, og som til Gætted i fætted Naand har vdrer det uden Tvivl i nye Forbindelse med hans indgaaende Kættelætted til den hellige Skrift. Og naar det har været Tvivl underkastet, hvortid han har indtætted Kættelætted til den klassiske Litteratur, saa har den hellige Skrift ikke blot ganske simpelt været ham en Erstatning, men meget mere, en Hætted, hvorfætted han har søgt i fætted Naand, og som til Gætted i fætted Naand har vdrer det uden Tvivl i nye Forbindelse med hans indgaaende Kættelætted til den hellige Skrift. Og naar det har været Tvivl underkastet, hvortid han har indtætted Kættelætted til den klassiske Litteratur, saa har den hellige Skrift ikke blot ganske simpelt været ham en Erstatning, men meget mere, en Hætted, hvorfætted han har søgt i fætted Naand, og som til Gætted i fætted Naand har vdrer det uden Tvivl i nye Forbindelse med hans indgaaende Kættelætted til den hellige Skrift. Og naar det har været Tvivl underkastet, hvortid han har indtætted Kættelætted til den klassiske Litteratur, saa har den hellige Skrift ikke blot ganske simpelt været ham en Erstatning, men meget mere, en Hætted, hvorfætted han har søgt i fætted Naand, og som til Gætted i fætted Naand har vdrer det uden Tvivl i nye Forbindelse med hans indgaaende Kættelætted til den hellige Skrift. Og naar det har været Tvivl underkastet, hvortid han har indtætted Kættelætted til den klassiske Litteratur, saa har den hellige Skrift ikke blot ganske simpelt været ham en Erstatning, men meget mere, en Hætted, hvorfætted han har søgt i fætted Naand, og som til Gætted i fætted Naand har vdrer det uden Tvivl i nye Forbindelse med hans indgaaende Kættelætted til den hellige Skrift. Og naar det har været Tvivl underkastet, hvortid han har indtætted Kættelætted til den klassiske Litteratur, saa har den hellige Skrift ikke blot ganske simpelt været ham en Erstatning, men meget mere, en Hætted, hvorfætted han har søgt i fætted Naand, og som til Gætted i fætted Naand har vdrer det uden Tvivl i nye Forbindelse med hans indgaaende Kættelætted til den hellige Skrift. Og naar det har været Tvivl underkastet, hvortid han har indtætted Kættelætted til den klassiske Litteratur, saa har den hellige Skrift ikke blot ganske simpelt været ham en Erstatning, men meget mere, en Hætted, hvorfætted han har søgt i fætted Naand, og som til Gætted i fætted Naand har vdrer det uden Tvivl i nye Forbindelse med hans indgaaende Kættelætted til den hellige Skrift. Og naar det har været Tvivl underkastet, hvortid han har indtætted Kættelætted til den klassiske Litteratur, saa har den hellige Skrift ikke blot ganske simpelt været ham en Erstatning, men meget mere, en Hætted, hvorfætted han har søgt i fætted Naand, og som til Gætted i fætted Naand har vdrer det uden Tvivl i nye Forbindelse med hans indgaaende Kættelætted til den hellige Skrift. Og naar det har været Tvivl underkastet, hvortid han har indtætted Kættelætted til den klassiske Litteratur, saa har den hellige Skrift ikke blot ganske simpelt været ham en Erstatning, men meget mere, en Hætted, hvorfætted han har søgt i fætted Naand, og som til Gætted i fætted Naand har vdrer det uden Tvivl i nye Forbindelse med hans indgaaende Kættelætted til den hellige Skrift. Og naar det har været Tvivl underkastet, hvortid han har indtætted Kættelætted til den klassiske Litteratur, saa har den hellige Skrift ikke blot ganske simpelt været ham en Erstatning, men meget mere, en Hætted, hvorfætted han har søgt i fætted Naand, og som til Gætted i fætted Naand har vdrer det uden Tvivl i nye Forbindelse med hans indgaaende Kættelætted til den hellige Skrift. Og naar det har været Tvivl underkastet, hvortid han har indtætted Kættelætted til den klassiske Litteratur, saa har den hellige Skrift ikke blot ganske simpelt været ham en Erstatning, men meget mere, en Hætted, hvorfætted han har søgt i fætted Naand, og som til Gætted i fætted Naand har vdrer det uden Tvivl i nye Forbindelse med hans indgaaende Kættelætted til den hellige Skrift. Og naar det har været Tvivl underkastet, hvortid han har indtætted Kættelætted til den klassiske Litteratur, saa har den hellige Skrift ikke blot ganske simpelt været ham en Erstatning, men meget mere, en Hætted, hvorfætted han har søgt i fætted Naand, og som til Gætted i fætted Naand har vdrer det uden Tvivl i nye Forbindelse med hans indgaaende Kættelætted til den hellige Skrift. Og naar det har været Tvivl underkastet, hvortid han har indtætted Kættelætted til den klassiske Litteratur, saa har den hellige Skrift ikke blot ganske simpelt været ham en Erstatning, men meget mere, en Hætted, hvorfætted han har søgt i fætted Naand, og som til Gætted i fætted Naand har vdrer det uden Tvivl i nye Forbindelse med hans indgaaende Kættelætted til den hellige Skrift. Og naar det har været Tvivl underkastet, hvortid han har indtætted Kættelætted til den klassiske Litteratur, saa har den hellige Skrift ikke blot ganske simpelt været ham en Erstatning, men meget mere, en Hætted, hvorfætted han har søgt i fætted Naand, og som til Gætted i fætted Naand har vdrer det uden Tvivl i nye Forbindelse med hans indgaaende Kættelætted til den hellige Skrift. Og naar det har været Tvivl underkastet, hvortid han har indtætted Kættelætted til den klassiske Litteratur, saa har den hellige Skrift ikke blot ganske simpelt været ham en Erstatning, men meget mere, en Hætted, hvorfætted han har søgt i fætted Naand, og som til Gætted i fætted Naand har vdrer det uden Tvivl i nye Forbindelse med hans indgaaende Kættelætted til den hellige Skrift. Og naar det har været Tvivl underkastet, hvortid han har indtætted Kættelætted til den klassiske Litteratur, saa har den hellige Skrift ikke blot ganske simpelt været ham en Erstatning, men meget mere, en Hætted, hvorfætted han har søgt i fætted Naand, og som til Gæ